

Arrest

nr. 112 414 van 22 oktober 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: tX

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 27 juni 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag van 3 juni 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE FEYTER, die *loco* advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers dienden op 30 mei 2013 een tweede asielaanvraag in. Op 3 juni 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel, Migratie en Maatschappelijke integratie een beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Dit zijn de bestreden beslissingen:

Ten aanzien van eerste verzoeker:

“Overwegende dat betrokkene op 05.03.2012 een eerste asielaanvraag indiende die op 30.03.2012 van het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 20.06.2012 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) de procedure afsloot zonder voorwerp. Overwegende dat betrokkene op 30.05.2013 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar

zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene een brief van de burgemeester dd. 19.04.2013 voorlegt waarin die verklaart dat er problemen zijn in zijn gemeente door een bloedwraakkwestie tussen de familie S. en de familie S. (naar aanleiding van een grondkwestie) dat niet opgelost geraakt en dat X. S. de zieke zus en moeder van betrokkene uit haar huis gezet zou hebben. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn broer dit document zou hebben aangevraagd bij de gemeente. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene een brief van A. H. (directeur van de politie arrondissement Shkoder) dd. 19.04.2013 voorlegt waarin de problemen van betrokkene bevestigd worden. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn broer dit document zou hebben aangevraagd bij de politie. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene verklaart dat bovenstaande brieven hem twee a drie weken geleden toegestuurd werden door zijn broer. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs naar voor brengt om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij de enveloppe thuis zou hebben laten liggen. Overwegende dat DVZ niet kan oordelen over documenten die er niet zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij niet zou kunnen terugkeren naar Albanië omdat hij problemen zou hebben. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op zijn initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene een negatieve beslissing kreeg van het CGVS, die bevestigd werd door de RVV. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980. De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen."

Ten aanzien van tweede verzoekster:

"Overwegende dat betrokkene op 05.03.2012 een eerste asielaanvraag indiende die op 30.03.2012 van het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 20.06.2012 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) de procedure afsloot zonder voorwerp. Overwegende dat betrokkene op 30.05.2013 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat zij niet terugkeerde naar haar land van herkomst. Overwegende dat betrokkene verwijst naar de documenten die haar echtgenoot in het kader van zijn tweede asielaanvraag heeft neergelegd. Overwegende dat de tweede asielaanvraag van haar echtgenoot op 03.06.2013 door DVZ werd afgesloten met een beslissing 'weigering In overwegingname' . Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze zich aansluit bij de verklaringen van haar echtgenoot. Overwegende dat het asielrelaas steunt op de asielmotieven van haar echtgenoot en er voor deze laatste een beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag werd genomen. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze niet terug zou kunnen keren naar Albanië. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op haar initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene een negatieve beslissing kreeg van het CGVS, die bevestigd werd door de RVV. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze in België al enkele maanden afgevoerd zou zijn met de ambulance vanwege ademhalingsproblemen, en dat de dokter gezegd zou hebben dat dit komt door de gebeurtenissen in Albanië. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs voorlegt om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze thuis medische attesten zou hebben om bovenstaande bewering te bevestigen. Overwegende dat DVZ niet kan oordelen over documenten die er niet zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze zou vrezen voor het leven van haar zoon bij een terugkeer naar Albanië. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs naar voor brengt om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze via de broer van haar echtgenoot per telefoon vernomen zou hebben dat X. S. haar schoonmoeder en haar zieke zus het huis uitgezet zou hebben met geweld waardoor ze nu bij haar schoonbroer zouden verblijven. Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen beslaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980. De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen..."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een enig middel aan:

“De motivatie van de bestreden beslissing terzake de nieuwe stukken is strijdig met artikel 51/8 Vreemdelingenwet, minstens is zij aangetast door een gebrekkige motivering. Verzoekers hebben twee nieuwe stukken neergelegd, uitgaande van officiële instanties (cfr. supra: van de burgemeester en van de directeur van de politie). De motivering op grond waarvan deze stukken niet in aanmerking worden genomen als nieuw element is dat deze een gesolliciteerd karakter zouden vertonen. Deze motivering kan niet worden weerhouden

2.3.1. SCHENDING VAN ART. 51/ 8 VREEMDELINGENWET

Art. 51/8 van de Vreemdelingenwet stelt: (...) Uit artikel 51/8 Vreemdelingenwet kan dus worden afgeleid dat de gegevens die worden aangevoerd in een meervoudig asielverzoek (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen 29 maart 2012, RvV 86 891). Nieuw moeten zijn, dus niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag; betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de eerdere procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen; De beoordelingsbevoegdheid van de Minister of diens gemachtigd is m.a.w. wettelijk beperkt tot de formele toets of de gegevens die de asielaanvrager aanbrengt, wel nieuw zijn in de zin van art. 51/8 Vreemdelingenwet. Krachtens vaststaande rechtspraak van de Raad van State behoort evenwel een prima facie beoordeling van de stukken door de Dienst Vreemdelingenzaken tot de bevoegdheid ex art. 51/8 Vreemdelingenwet. De huidige beoordeling van de stukken gaat verder dan een prima facie beoordeling; de beoordeling door de Dienst Vreemdelingenzaken berust op de volstreekte negatie van de bijgebrachte stukken o.g.v. de (onjuiste en louter impliciete) overweging dat een gesolliciteerd stuk geen bewijswaarde c.q. bewijskracht zou (kunnen) dragen. (cfr. infra) Zulke motivering gaat verder dan de door Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorgestane afbakening van de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2.3.2. IUO. SCHENDING VAN DE MATERIELE MOTIVERINGSVERPLICHTING (WET VAN 29 JULI 1991). Zelfs indien deze inhoudelijke toetsing enkel als een prima facie beoordeling zou kunnen worden beschouwd, quod certe non, dient minstens vastgesteld dat de motivering niet afdoende is. De motivering schraagt de beslissing geenszins. Immers, uit de loutere stelling dat dit attest een "gesolliciteerd karakter" zou vertonen, kan niet ipso facto worden afgeleid dat dit geen nieuw gegeven zou zijn. In de bestreden beslissing wordt bovendien niet gemotiveerd waarom het gesolliciteerd karakter zou betekenen dat dit document niet als nieuw zou kunnen worden beschouwd. Evenmin wordt verduidelijk wat juist bedoeld wordt met "gesolliciteerd karakter"; dit is een bijzonder ruime en vage notie, voor verschillende interpretaties vatbaar. De kwestieuze stukken dateren alleszins van na de afloop van de eerste asielprocedure, en maakten nog niet het voorwerp uit van een eerder onderzoek zodat het ontegensprekelijk wel nieuwe gegevens zijn in de zin van art. 51/8 Vreemdelingenwet. De kwestieuze stukken dateren beiden van 19 april 2013, d.i. ruimschoots na het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 20 juni 2012; de datering van de stukken wordt door de Dienst Vreemdelingenzaken nota bene niet betwist. De overweging dat verzoeker geen bewijs bijbrengt van de verzending van deze stukken doet geen afbreuk aan de vaststelling dat deze stukken (waarvan de authenticiteit door de Staatssecretaris niet wordt betwist) een datum dragen welke dateert NA het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verzoeker kreeg bovendien niet de redelijke mogelijkheid om kopie van deze enveloppe mee te delen; verzoeker deelde mee dat hij deze enveloppe thuis had laten liggen - hetgeen niet onbegrijpelijk is- doch werd niet de redelijke mogelijkheid gegeven om deze enveloppe alsnog mee te delen, aangezien daags nadien reeds de bijlage 13QUATER werd betekend. Het consequent toepassen van een zulke motivering zou nota bene betekenen dat nagenoeg elk officieel document - zelfs indien de wet voorschrijft dat dit enkel op aanvraag kan worden afgeleverd- NIET als nieuw zou kunnen worden beschouwd. Ook een "gesolliciteerd attest" dient aan een inhoudelijk onderzoek te worden onderworpen, hetgeen in casu niet heeft plaats gevonden.”

2.2. De verzoekende partijen betogen dat de gemachtigde zijn beoordelingsbevoegdheid overschrijdt door inhoudelijk standpunt in te nemen over de door hun bijgebrachte stukken en zelfs standpunt inneemt nopens de vraag of deze stukken van aard zijn de eerdere beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te wijzigen.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing is ingegaan op de elementen die verzoekers bij hun tweede asielaanvraag als nieuwe elementen hebben aangebracht, maar dat zij besluit dat hij "bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige

schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15.12.1980" en de betrokken aanvraag derhalve niet in overweging neemt.

Waar verzoekers stellen dat het volledig onder de bevoegdheid van het CGVS valt om het aangevoerde bewijs te beoordelen wijst de Raad erop dat de gemachtigde van de staatssecretaris zich in de bestreden beslissingen ook niet inhoudelijk uitspreekt over de asielaanvraag van verzoekers en het al dan niet toekennen van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus, maar dat hij zich, in het kader van zijn bevoegdheid overeenkomstig artikel 51/8 van de vreemdelingenwet, ertoe beperkt te beslissen om de tweede asielaanvraag niet in aanmerking te nemen, na te hebben vastgesteld dat het niet de eerste asielaanvraag van verzoekers betreft en dat geen nieuwe elementen in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet naar voren werden gebracht.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoekers bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 luidt als volgt:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Geneve, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen."

De bevoegdheid die artikel 51/8 van de vreemdelingenwet de verwerende partij toekent, is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet (cf. RvS 13 december 2011, nr. 216.840).

Gegevens die aanleiding kunnen geven tot een onderzoek ten gronde van een tweede of volgende asielaanvraag, moeten steeds:

- nieuw zijn: dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag, betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant zijn: dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet
- cumulatief aanwezig zijn.

Om te kunnen oordelen of een document al of niet een ernstige aanwijzing inhoudt voor een gegronde vrees in de zin van artikel 48/3 of artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, kan de verwerende partij dit document onderwerpen aan een *prima facie* beoordeling naar de bewijswaarde.

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat welliswaar niet toe om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek - een onderzoek ten gronde - te onderwerpen doch sluit niet uit dat

de bewijskracht van de aangebrachte elementen *prima facie* wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112.420). Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er ernstige aanwijzingen bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Geneve of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Of een aangebracht gegeven een "ernstige aanwijzing" inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven. De mogelijkheid tot het *prima facie* beoordelen van de nieuw aangebrachte gegevens moet worden beschouwd in het licht van de doelstelling van het destijds in de vreemdelingenwet ingevoegde artikel 50, derde en vierde lid, met name het bereiken van een evenwicht tussen een snelle procedure die erop gericht is vreemdelingen die zich kennelijk ten onrechte vluchteling verklaren snel te weren, enerzijds, en de zorg om aan asielzoekers toch een voldoende rechtsbescherming te bieden anderzijds (Arbitragehof 14 juli 1994, nr. 61/94, overw. B.5.6). In die optiek is de bevoegdheid van de verwerende partij begrensd tot de beoordeling dat het nieuwe gegeven kennelijk niet van aard is om te besluiten dat er ernstige aanwijzingen kunnen zijn zoals hiervoor bedoeld.

In casu wordt de nadruk gelegd op het gegeven dat deze nieuwe gegevens betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen (RvS 13 april 2005, nr. 143.020; RvS 13 april 2005, nr. 143.021). In tegenstelling tot wat de verzoekende partijen menen omvat het begrip "nieuw gegeven" niet dat elk stuk dat nog niet werd voorgelegd ter beoordeling aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, automatisch als nieuw dient te worden beschouwd. Het begrip 'nieuwe gegevens' heeft immers niet enkel betrekking op de bewijsmiddelen op zich, maar ook op de inhoud ervan (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.610; RvS (cass) 1 december 2009, nr. 5053).

De *prima facie* beoordeling houdt in dat een beoordeling mag worden gemaakt omtrent het gesolliciteerd karakter van het aangebrachte nieuw gegeven.

De verzoekende partijen beperken zich voornamelijk tot de opsomming van de verschillende stukken en documenten waarbij zij opmerken dat deze wel in aanmerking moeten komen als 'nieuwe elementen'. Zij tonen hiermee echter niet aan dat de beoordeling van de gemachtigde kennelijk onredelijk is.

Uit de motieven van de bestreden beslissingen blijkt dat er wordt ingegaan op de stukken en verklaringen die de verzoekende partijen bij hun tweede asielaanvraag aanbrachten (brief van de burgemeester, brief van A. H) en dat voor elk van deze stukken en verklaring afdoende wordt toegelicht waarom deze niet in aanmerking kunnen komen als zijnde nieuwe elementen In de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet.

De verzoekende partijen kunnen er niet mee volstaan te verwijzen naar de door hun bijgebrachte stukken. *In casu* kan slechts worden vastgesteld dat de documenten waaraan de verzoekende partijen refereren niet "nieuw" zijn, in die zin dat niet kan bewezen worden dat de inhoud ervan betrekking heeft op feiten en situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze hadden kunnen aanbrengen. Bovendien betreft het documenten met een gesolliciteerd karakter.

Het loutere feit dat de verzoekende partijen de mening zijn toegedaan dat hun tweede asielaanvraag door de gemachtigde in overweging diende te worden genomen, doet uiteraard geen afbreuk aan de motivering van de bestreden beslissingen.

In zoverre de verzoekende partijen een feitelijke herbeoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zou beogen, laat de Raad gelden dat de zij een dergelijke beoordeling niet kan maken. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onderzoekt enkel of de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van de marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is (zie o.m. RvS 17 januari 2007, nr. 166.820).

De verzoekende partijen maken niet aannemelijk dat de gemachtigde kennelijk onredelijke beslissingen heeft genomen. De gemachtigde handelde na grondig onderzoek van de elementen die de concrete

situatie van de verzoekende partijen daadwerkelijk kenmerken, en conform de terzake toepasselijke rechtsregels, artikel 51/8 van de vreemdelingenwet en de materiele motiveringsplicht inclus.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC